

توانا بود هر که دانا بود

اقبالنامه

یا

خردنامه

«حکیم نظامی گنجوی»

با حواشی و شرح لغات و ابیات و تصحیح و مقابله
با سی نسخه کهنسال

تصحیح و حواشی
حسن و حید دستگردی

فهرست مطالب

۳	توحید و ستایش یزدان
۵	نیایش به درگاه باری تعالی
۷	در نعت پیغمبر اکرم
۹	تازه کردن داستان و یاد دوستان
۲۱	در اندازه هر کاری نگهداشت
۲۳	در ستایش ممدوح
۲۷	خطاب زمین بوس
۲۹	آغاز داستان
۳۴	در اینکه چرا اسکندر را ذوالقرنین گویند
۳۹	داستان اسکندر با شبان دانا
۴۱	افسانه گویی شبان
۴۴	افسانه ارشمیدس با کنیزک چینی
۴۹	افسانه ماریه قبطیه
۵۴	افسانه خراسانی و فریب دادن خلیفه
۵۸	افسانه نانوای بینوا و توانگری وی به طالع پسر
۶۶	انکار کردن هفتاد حکیم سخن هرمس را هللاک شدن
۶۹	اغانی ساختن افلاطون بر مالش ارسسطو
۷۵	حکایت انگشتی و شبان
۷۹	احوال سقراط با اسکندر
۸۸	گفتار حکیم هند با اسکندر

۲۲۳	انجامش روزگار والیس
۲۲۴	انجامش روزگار بلیناس
۲۲۵	انجامش روزگار فرفوریوس
۲۲۶	انجامش روزگار سقراط
۲۲۷	انجامش روزگار نظامی
۲۲۸	ستایش ملک عز الدین مسعود بن ارسلان
۲۲۹	انجامش اقبال‌نامه
۲۳۰	ضرب المثل‌ها
۲۴۳-۲۵۱	فهرست اعلام
۲۴۳	اشخاص
۲۴۵	مکانها
۲۴۶	جانوران
۲۴۸	كتابها
۲۴۸	گلهای
۲۴۹	سنگهای قیمتی
۲۴۹	آلات و اصطلاحات موسیقی
۲۵۰	ستارگان و صور فلکی
۲۵۱	سلاحها

۹۸	خلوت ساختن اسکندر با هفت حکیم
۱۰۰	گفتار ارسسطو در آفرینش نخست
۱۰۲	گفتار والیس در آفرینش نخست
۱۰۳	گفتار بلیناس در آفرینش نخست
۱۰۴	گفتار سقراط در آفرینش نخست
۱۰۵	گفتار فرفوریوس در آفرینش نخست
۱۰۵	گفتار هرمس در آفرینش نخست
۱۰۶	گفتار افلاطون در آفرینش نخست
۱۰۷	گفتار اسکندر در آفرینش نخست
۱۰۸	گفتار حکیم نظامی در آفرینش نخست
۱۱۱	رسیدن اسکندر به پیغمبری
۱۱۷	خردنامة ارسسطو
۱۲۵	خردنامة افلاطون
۱۳۰	خردنامة سقراط
۱۳۶	جهانگردی اسکندر با دعوی پیغمبری
۱۵۵	رسیدن اسکندر به عرض جنوب و ده سرپرستان
۱۶۳	گذار کردن اسکندر دیگر باره به هندوستان
۱۸۱	رسیدن اسکندر به حد شمال و بستن سد یاجوج
۱۹۱	بازگشتن اسکندر از حد شمال به عزم روم
۱۹۶	وصیت‌نامه اسکندر
۲۰۲	سوگندنامه اسکندر به سوی مادر
۲۱۴	رسیدن نامه اسکندر به مادرش
۲۱۶	نالیدن اسکندر وس در مرگ پدر و رها کردن پادشاهی
۲۱۸	انجامش روزگار ارسسطو
۲۲۰	انجامش روزگار هرمس
۲۲۱	انجامش روزگار افلاطون

به نام ایزد بخساینده

زنام خدا سازد آن را کلید^۱
همان ناخردمند را چاره‌ساز
توان اکن ناتوانان «گُن»^۲
خِرد را به درگاه او رهنمون^۳
نگارنده نقش این کارگاه^۴
بزرگی و داناییش دلپذیر^۵
ستاینده حیران ازو وقت گفت^۶
تولّا بدو مرده و زنده را
همه‌رشنده‌ای گوهرآمود او^۷
نه از آب و آتش، نه از باد و خاک^۸
بدو آفرین، کافرینده اوست^۹

خِرد هر کجا گنجی آرد پدید
خدای خِردبخش بخردنواز
رهایی ده بستگان سخن
نهان و آشکارا، درون و برون
برآرنده سقف این بارگاه
ز دانستنش عقل راناگزیر
به حکم آشکارا، به حکمت نهفت
سزای پرستش پرستنده را
ورای همه بوده‌ای بود او
یکی کز دویی حضرتش هست پاک
همه آفریده‌ست^{۱۰} در هفت پوست^{۱۰}

۱- یعنی خِرد هر کجا گنج سخن یا حکمتی پدید آرد، از نام خدا برای آن کلید می‌سازد. از این رو من هم بر گنجینه خِردنامه نام خدا را کلید قرار دادم.

۲- یعنی رهاننده سخنان سربسته و مضامین بکر و رساننده آنها به خاطر سخن سنجان ناتوان عالم «گُن» و وجود و توان اکننده آنان به سبب رسانیدن سخن بدیشان.

۳- یعنی نهان و آشکار و برون و درون جهان خرد و عالم جسمانی، خِرد را به وجود واجب و وحدت او رهنمون هستند. ۴- فرازندۀ سقف - طرازندۀ نقش - نسخه.

۵- یعنی شناختن او بر عقل واجب و عظمت و دانایی او پذیرفته و قبول شده دلهاست.

۶- یعنی حکم و فرمان او بر موجودات آشکار و حکمت احکام او بر همه کس پوشیده و ستایش کننده او هنگام ستایش در ذات او حیران است. شناسنده حیران نسخه.

۷- یعنی وجود او غیر از وجود سایر موجودات است، چه او قائم بالذات است و رشتۀ سایر وجودها گوهر آموده او و قائم به اوست. [جوهرآمود: نسخه].

۸- یعنی خدای یگانه‌ای که دویی در آستانش راه ندارد و جسم مرکب از چهار عنصر نیست.

۹- آفریده‌ست: مخفف آفریده است.

۱۰- هفت پوست: کنایه از هفت آسمان است. مطابق تشبیه قدم‌ما مرکز زمین مغز و آسمانها پوست او و پیرامن او محیط‌اند. مانند پرده‌های پیاز.